

Kvøldseta í døgurðatímanum

Ber til at fáa føroyingar á "kvøldsetu" í døgurðatímanum gerandisdagar?

Oskar Hermannsson heldur, tað er vert at royna. Hann var fyrri einum mánað síðani í Stockhólm og har var hann við í "Poesihóman", sum er í leikhúsinum Dramaten hvønn mikudag og hósdag kl. 12.15 -13.00.

Á hesum "skaldskaparhornum" verða framborin og lýst ymisk skaldaverk, bæði svensk og útlendsk. Tá Oskar var við, 18. og 19. oktober, var evnið "Havets røst", yrkingar og sangur, sum hevur við sjógv at gera.

Oskar greiddi frá um føroyskan skaldskap í samrøðu við stjóran á

Dramaten, Lars Löfgren og las føroyskar yrkingar.

Tónleikur var eisini, Marit Falk og Jean Billgren sungu ókendar sjómansvísur hjá Evert Taube, og sjónleikarin Barbro Hiorth af Örnäs las svenskar yrkingar, gamlar og nýggjar.

"Skaldskaparhornini" eru í einum rúmi, sum tekur hundrað fólk, og tað var fult báðar dagarnar, føroyskur skaldskapur var at hoyra, eisini í svenskarí týðing.

Í einari frásøgn til Norðurlandahúsið, sum figgjaði ferðina til Stockhólms, sigur Oskar, at hetta við "skaldskaparhorninum" er vert at taka upp í Føroy-

um. Intimt sum ein kvøldseta, við hugnaligum áminningum um skaldakynstrið og tess týðning í tjóðarmenningini, málmykingini og øllum, sum fylgir einum livandi fólki.

Hugskeiðið um samarbeiði leikhúsanna millum kyknaði eisini kom eisini fram, meðan Oskar var í Stockhólmi. Tosað varð um at fáa Dramatens Poesihórna til Føroya við sang, tónleiki og góðum upplestri.

Britt Werner, sum er leiðari á Nordiskt Kulturcentrum á Hässelby Slott í Stockhólmi, sigur í brævi til Norðurlandahúsið, at tiltakið 18. og 19. oktober var ein

sera góður háttur at vekja áhuga fyri Føroyum og ríku mentan teirra.

"Sedan tidigare vet vi att Oskar Hermannsson är en av de bästa förmidlarna av det "färböiska", skriver Britt Werner.

Meðan Oskar var í Stockhólmi las hann eisini brot úr skaldskapinum hjá Heðini Brú í sambandi við fyrilestur, sum Björn Hagström helt í felagnum Samfundet Sverige-Färböiska á einum bókasavni í Gamla Stan.

hd

Oskar Hermannsson hevur lisið føroyskar yrkingar á Dramaten í Stockhólmi

Nú ber stevn-an navn við røttum

— Í framtíðini verða allar tjóðirnar í Norðurlondum við á Norðurlendsku Filmsstevnuni.

Filmsfelagið slóðaði fyrri

Tá VII Norðurlenska Filmsstevnan var í Havn í apríl, legði Filmsfelagið dent á at fáa fram sjónarmiðini hjá smáu máløkjunum eisini. Hetta hevur nú givið urslit

Tá VII Norðurlenska Filmsstevnan var í Havn í apríl í ár, legði Filmsfelagið stóran dent á, at Norðurlond eru eisini annað enn Skandinavia, Finnland og Ísland.

Filmsfelagið skipaði fyrri pallborðsfundi um "týðningin hjá livandi myndum fyrri smáu máløkini í Norðurlondum"

tann eina stevnudagin. Við pallborðið sótu filmslistar fólk úr Føroyum, Grønlandi, Íslandi, Álandi og Samalandi.

Hetta tiltak hjá Filmsfelagnum gjørdi, at fólk úr øllum tjóðunum í Norðurlondum hittust á filmsstevnuni í Havn. Og slíkt hendir ikki ofta, millum

annað tí samar eru ikki við í Norðurlandaráðnum.

Danska Filmsstovninum dámdi væl hetta tiltak Filmsfelagsins og á fundi hjá teimum fimm norðurlendsku filmsstovnum í Lubeck fyrst í november, tá filmsdagarnir vóru har, skeyt danski stovnurin upp, at tey fimm londini

lata smáu máløkjunum burturav kvotum sínum á komandi Norðurlenskum Filmsstevnum. Hvørt landið eigur sokallaðar kvotugestir á stevnunum. Hetta eru fólk, sum fáa ferð og uppihald gildið. Tá stevnan var í Føroyum í apríl høvdu tey fyra londini, Danmark, Finnland, Noregur og

Svøríki, 17 kvotugestir hvørt.

Uppskotið, sum Mona Jensen legði fram fyrri Danmark, fekk góða undirtøku og varð samtykt. Úrslitið bleiv, at Danmark letur Føroyum eitt kvotugestapláss, Finnland Álandi eitt, Noregur Samalandi eitt og Svøríki letur Grønlandi

eitt pláss burtur av síni kvotu. Ísland hevur sínar egnu kvotugestir.

Næsta Norðurlenska Filmsstevnan, tann áttanda, verður longu komandi ár, 28. mars - 1. apríl, í Kristiansand í Noregi.

hd

Háskúlin í okkara tíð

— Rói Patursson, háskúlastjóri, sigur sína hugsan á fundi á Háskúlanum í annaðkvøld kl. 19.30, sum Norrøna felagið í Føroyum skipar fyrri

Fólkaháskúlin, sum vit kenna hann, er av danskum uppruna. Grundtvik gamli atti hugskeiðið, sum

Kristin Kold og aðrir settu í verk. Danmark fekk sína grundlóg 1949. Grundtviks hugsan var,

at fólkaraði og fólkaupplýsing máttu fylgjast at. Hann hugsaði fyrst og fremst um bøndurnar og bóndaalmuguna: "Hvad solskin er for den sorte muld" er sand oplysning for muldens frænder.

Høvuðsamboðini vóru tað talaða orðið, fólksins mál, fólksins søga. Kend

eru Grundtviks orð: Menniskja fyrst, kristin so.

Á hesum stóði bygdi eisini Føroya Fólkaháskúli, sum hugsjónarmenninir Simun av Skarði og Rasmus á Háskúlanum tingu í lag í 1899, fyrri 90 árum síðan.

Eingin man longur

kunna fáa seg at undirmeta tann týðning, háskúli okkara hevur havt fyrri føroyskt skriftmál og føroyskan tjóðskap.

Men so er tað framtíðin! "Háskúlin skal ikki vera próvtøkuskúli ella bugva undir prógv". Hetta er fyrsta grein í endamálsorðing Føroya Fólkaháskúla.

Hetta bar til fyrri niti árum síðan, tá skúlagongdin var nogv minni — móðurmálið útistongt í skúlnum o.s.fr.

Ber tað til enn, nú tey flestu ganga 10 ár ella longur í skúla?

Nú øll spyrja um próvtøku og próvtøkuúrslit?

KANN — ella kanska EIGUR — háskúlin at geva næmingum sínum okkurt, sum ikki fæst í øðrum skúlum?

Er háskúlaformurin — tann menniskjansliga menningin — meira neyðug nú enn nakrantíð?